

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง กลยุทธ์การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การประยุกต์ใช้ในการดำเนิน
ชีวิตอย่างยั่งยืนสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

A Strategic applying Sufficiency Economy Philosophy to the way of life
for youth in the Greater Mekong Sub-region

คณะผู้วิจัยและสังกัด

หัวหน้าโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นาวัน พรหมใจสา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ 57100
เบอร์โทรศัพท์ 0-5377-6000
โทรสาร 0-5377-6000
โทรศัพท์มือถือ : 09-6162-8894
E – mail : nawin.pro@cru.ac.th

ผู้ร่วมโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต๋องรัก จิตรบรรเทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย 80 หมู่ที่ 9 ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงราย รหัสไปรษณีย์ 57100
เบอร์โทรศัพท์ 0-5370-2870
โทรสาร 0-5370-2870
โทรศัพท์มือถือ : 09-5126-8181
E – mail : tongrak.jit@cru.ac.th

งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 งบประมาณที่ได้รับ 2,000,000 บาท
ระยะเวลาทำวิจัย ตั้งแต่ กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ.2566

สังคมทั่วโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่ระดับชุมชน ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ ชาติจนถึงระดับโลก มีผลกระทบเกี่ยวกับสถานะเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ ทำให้การดำเนินชีวิตของคนทั่วโลกต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) เป็นแนวทางที่หลาย ๆ คนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-19 หรือโคโรนาไวรัสที่ผ่านมา ซึ่งผลของการเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ผู้คนเจ็บป่วยและล้มตายเป็นจำนวนมาก จนกลายเป็นความสูญเสียอย่างมากของมนุษยชาติและมนุษย์จำเป็นต้องป้องกันตนเอง เพื่อให้มีชีวิตรอดด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตแบบใหม่ เพื่อให้ปลอดภัยจากการติดเชื้อโรค ควบคู่ไปกับการพยายามรักษามนุษยชาติรวมทั้งฟื้นฟูศักยภาพทางเศรษฐกิจและธุรกิจให้อยู่รอดด้วย นำไปสู่การสรรค์สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มีการปรับแนวคิด วิสัยทัศน์ วิธีการจัดการ การพัฒนา ตลอดจนพฤติกรรมที่เคยทำมาเป็นกิจวัตร เกิดการปรับเปลี่ยนในหลายมิติ เช่น การรักษาสุขอนามัย การศึกษาเล่าเรียน การสื่อสาร และการทำธุรกิจแบบใหม่ ซึ่งสิ่งใหม่เหล่านี้ได้กลายเป็นความปกติใหม่ จนทำให้เกิดความเคยชินและกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตใหม่ของผู้คนในสังคม ต้องพึ่งพาตัวเองเป็นหลัก ต้องปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในภาวะวิกฤตเช่นนี้ (พระณัฐวุฒิ พันทะลี และคณะ, 2564)

ดังนั้นจึงต้องปรับตัว ลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น ประหยัด อดออม และหันกลับมาดำรงชีวิตอย่างพอมี พอกิน ดังพระราชดำริว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียง ที่ว่า

“...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานคือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควร และปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญ และฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป...” (18 กรกฎาคม 2517)

“...คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งทันสมัยใหม่แต่เราอยู่พอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทย พออยู่พอกิน มีความสงบ และทำงานตั้งจิตอธิษฐานตั้งปณิธาน ในทางนี้ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพออยู่พอกิน ไม่ใช่จะรุ่มเรืองอย่างยอด แต่ที่มีความพออยู่พอกิน มีความสงบ เปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ถ้าเรารักษาความพออยู่พอกินนี้ได้เราก็คงจะยอดเยี่ยมยวดได้...” (4 ธันวาคม 2517)

พระบรมราโชวาทนี้ ทรงเห็นว่าแนวทางการพัฒนาที่เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลักแต่เพียงอย่างเดียวอาจเกิดปัญหาได้ จึงทรงเน้นการมีพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ในเบื้องต้นก่อน เมื่อมีพื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควรแล้ว จึงสร้างความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น (มูลนิธิชัยพัฒนา, 2563) การพึ่งพาตนเองและหันกลับมาใช้ชีวิตอย่างพอมี พอ

กิน พอใช้จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของคนไทยในที่จะช่วยให้ประชาชนคนไทยดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีรากฐานมั่นคง มีสุขภาพกายที่ดีและสุขภาพใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขอย่างยั่งยืนแท้จริง

มูลนิธิเยาวชนพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เครือข่ายเยาวชนลดปัจจัยเสี่ยง จัดเสวนา“เยาวชนไทยในวิถีพอเพียง” เปิดเผยผลสำรวจความเข้าใจของเยาวชนไทยต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากนักเรียน นักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา กว่า 20 สถาบัน อายุ 15-26 ปี จำนวน 1,908 ตัวอย่าง ระหว่างวันที่ 14-30 พฤศจิกายน 2559 โดยกลุ่มตัวอย่าง 76.57% ระบุว่า ในสถาบันมีการสอนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อถามถึงความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าเข้าใจดี 39.41 % เข้าใจบ้าง 50.79 % ยังไม่เข้าใจ 9.80 % น่าดีใจที่กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด หรือ 92.66% ระบุว่านำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น ใช้จ่ายแต่พอประมาณ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ประหยัด อดออม ตั้งใจเรียน ไม่ประมาทในการใช้ชีวิต หมั่นช่วยเหลือผู้อื่น และทำตามคำสอนของในหลวงรัชกาลที่ 9

สำหรับ 6 พฤติกรรมสำคัญของเยาวชน ที่มองว่าสวนทางกับการใช้ชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ 28.45% การใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อ 21.84% กินของแพง หูเห่าเกินจำเป็น 10.15% ดื่มเหล้าเมายา เที่ยวเตร่ เสเพล 8.73% เห็นแก่ตัว ไม่ช่วยเหลือใคร 7.38% ดิตเกม ดิตสื่อออนไลน์ และ 6.42% ดิตพนัน นอกจากนี้ 78.14% เห็นด้วยอย่างยิ่งหากจะมีการบรรจุปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษาในทุกระดับชั้นเดียวกัน มีเพียง 46.33% ที่รู้ว่ารัฐบาลปัจจุบันได้นำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดเป็นแผนหรือนโยบายของประเทศด้วยแล้ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ได้มีการน้อมนำพระราโชบายด้านการศึกษาในการเป็นสถาบันการศึกษาหลักเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จากการจัดทำยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2579) ที่กำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษา เพื่อบ่มเพาะให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความพร้อมด้วยคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ 4 ประการ ได้แก่ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีงานทำและมีอาชีพ และ 4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย จากการน้อมนำศาสตร์พระราชาและพระราโชบายสู่การปฏิบัติ โดยให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้เรียนรู้หลักการทรงงานแนวคิดพระราชดำริ และพระราชดำรัสที่ทรงพระราชทานให้แก่พสกนิกรทุก หมู่เหล่า ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนำมาปฏิบัติทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพจนประสบความสำเร็จ เป็นตัวอย่างแก่บุคคลในรุ่นต่อ ๆ ไป เป็นที่ประจักษ์ในปัจจุบัน และเป็นสถาบันอุดมศึกษา ในจังหวัดเชียงราย ที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้ลงนามความร่วมมือทาง

วิชาการกับวิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา วิทยาลัยครูหลวงน้ำทา วิทยาลัยครูหลวงพระบาง วิทยาลัยครูดงคำซ่าง สถาบันการเงินและบัญชีดงคำซ่างและวิทยาลัยเทคนิคสิกรรมดงคำซ่าง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในการพัฒนาความร่วมมือทางวิชาการในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่แก่เยาวชนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันดังกล่าว ภายใต้หลักปรัชญาที่ให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาคน” ดำเนินชีวิตอย่างมั่นคง ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมี พอกิน การรู้จักพอประมาณ คำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ไม่ประมาท ตระหนักถึงความถูกต้องในหลักวิชา มีคุณธรรม และดำเนินชีวิตด้วยความเพียร เพื่อเป็นเกราะป้องกันตนให้รอดพ้นจากวิกฤติ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าจะมีวิธีการ แนวทาง หรือมีกลยุทธ์อย่างไรในการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง โดยการส่งเสริมความเข้าใจ และประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การถอดบทเรียนการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อขยายผลสู่การพัฒนาอนุภาคกลุ่มน้ำโขง สนับสนุนการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การพัฒนาของประเทศอื่น ๆ รวมทั้งขยายผลการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความยั่งยืน โดยการสร้างเครือข่ายนักวิชาการ การขับเคลื่อนการพัฒนาโดยใช้ทุนทางสังคม รวมถึงการจัดการความรู้ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการพัฒนาในมิติต่าง ๆ รวมทั้ง การจัดทำแผนที่การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการจัดทำสื่อสาธารณะขยายผลการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความยั่งยืน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการเรียนรู้และองค์ความรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) เพื่อสร้างกลยุทธ์การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และ 3) เพื่อจัดทำแผนที่การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการจัดทำสื่อสาธารณะขยายผลการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความยั่งยืน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ เยาวชนที่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 50 คน วิทยาลัยชุมชนรัฐฉาน ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ จำนวน 50 คน วิทยาลัยครูหลวงน้ำทา แขวงหลวงน้ำทา จำนวน 50 คน วิทยาลัยครูหลวงพระบาง แขวงหลวงพระบาง จำนวน 50 คน วิทยาลัยครูดงคำซ่าง จำนวน 50 คน สถาบันการเงินและบัญชีดงคำซ่าง จำนวน 50 คน และวิทยาลัยเทคนิคสิกรรมดงคำซ่าง นครหลวงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 50 คน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ คือ ผู้ที่มี

ความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดทำกลยุทธ์ การวัดและประเมินผล และด้านเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 50 คน และผู้บริหาร อาจารย์ ของสถาบันการศึกษาทั้ง 7 แห่ง จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพการเรียนรู้และองค์ความรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การสนทนากลุ่ม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนรู้และองค์ความรู้ของเยาวชนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 58.11 อายุ อยู่ระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.22 ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 40.00 การเคยได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงทางสื่อมากที่สุด ได้แก่ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 97.71 สื่อข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนใหญ่ได้แก่ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 44.29 ความถี่ที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนใหญ่ น้อยกว่า 2 ครั้ง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 52.00 ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 52.00 การดำเนินชีวิตที่มีลักษณะสอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนใหญ่ สอดคล้อง คิดเป็นร้อยละ 59.71

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของเยาวชนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของเยาวชนในอนุภูมิภาคุ่มน้ำโขง ส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.29 โดยเข้าใจในเรื่อง การจะนำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ ใช โห ไต ผลในการดำเนินชีวิต จำเป นต องเริ่มต นจากการมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต อง (ค่าเฉลี่ย 1.00) รองลงมา ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไม่ สามารถนำไปใช้ ได กับคนทุกวัยและทุกศาสนา (ค่าเฉลี่ย 0.99) และหัวใจสำคัญของแนวพระราชดำริเกี่ยวกับเกษตรทฤษฎีใหม่ นั้น คือ การส งเสริมการพัฒนาตามลำดับขั้น โดยเริ่มต นจากการสร างความมั่นคงให้ แก เกษตรกรและครอบครัวก อน หลังจากนั้นจึงรวมตัวกันทำกิจกรรมในชุมชน กลายเป นชุมชนเข้มแข็ง ลดการพึ่งพิงหน วยงานภายนอก กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเน นการสร างรากฐานของประเทศเฉพาะต านเศรษฐกิจเป นหลัก (คะแนนเฉลี่ย 0.96) เท่ากัน

การปฏิบัติโดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเยาวชนในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.31) เมื่อแยกเป็นระดับการปฏิบัติในระดับมากที่สุด จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ท่านเห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงนำไปใช้กับการปฏิบัติและการบริหารงานได้ทุกรูปแบบ เช่น การเงิน การบัญชี การตลาด การจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.62) รองลงมา ท่านเห็นว่าการรักษาสุขภาพของตนเองและบุคคลในครอบครัว เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเอง ท่านเห็นว่าการออมเงินให้กับตนเอง หรือครอบครัวเป็นการวางแผนเมื่อมีความจำเป็นหรือใช้จ่ายยาม

ฉุกเฉิน การไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเป็นการสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน หรือ การช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่างๆ เป็นการช่วยเหลือสังคมทางหนึ่ง (ค่าเฉลี่ย 4.60) เท่ากัน และการช่วย การดูแลรักษาทรัพยากรของสถานศึกษา เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายของรัฐได้ (ค่าเฉลี่ย 4.59) ตามลำดับ

การสร้างกลยุทธ์การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตอย่างยั่งยืนสำหรับเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง พบว่า วิสัยทัศน์ “บูรณาการการขับเคลื่อน องค์ความรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สากลเพื่อประโยชน์สุขอย่างยั่งยืน” โดยกำหนด กลยุทธ์ 8 กลยุทธ์ ได้แก่ 1.การส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการนำเอาหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงมาเผยแพร่เพื่อการประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืนสำหรับเยาวชนใน อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 2. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้การนำเอาหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน สถาบันการศึกษาตามบริบทพื้นที่ 3. พัฒนาเทคโนโลยีและสารสนเทศให้ทันสมัยเพื่อนำเอาหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงมาเผยแพร่ 4.ส่งเสริมศักยภาพผู้บริหาร บุคลากร และเยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่ม น้ำโขงในสถาบันการศึกษาเพื่อนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ 5.การส่งเสริมหา ทุนสนับสนุนการผลิตสื่อเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เข้าใจง่ายสำหรับเยาวชนในอนุ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง 6.สนับสนุนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ อุปกรณ์ ในการลงปฏิบัติของเยาวชนในอนุ ภูมิภาคลุ่มน้ำโขง 7.การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 8.การพัฒนาหลักสูตรที่สามารถทำให้เยาวชนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเข้าใจคุณค่าในการนำหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้